

Nr 361.

Av herr Hellberg i Lycksele, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till apoteksvarustadga.

Kungl. Maj:ts föreliggande förslag till apoteksvarustadga »upphäver» 1600-talets apoteks författningar med avseende på »vad angående införsel, tillhandahållande och försäljning av läkemedel» finnes i dem stadgat. Sannolikt är därmed avsikten, att slutgiltigt avfärda dessa urgamla författningar från gällande lag. Men då detta icke uttryckligen säges, så är av stor vikt, att det blir sagt.

Enligt mångas åsikt äro dessa gamla författningar längesedan upphävda. Den 12 februari 1799 utfärdades av Kungl. Maj:t ett »reglemente för apotekare och dem, som med apothekarekonsten lärande och utövning sig vilja befatta.» Redan rubriken talar sitt tydliga språk, sägande, att man beträffande apotekarekonstens lärande och utövning icke längre har att taga hänsyn till äldre författningar. Av ingressen finner man, att reglementet utfärdades som en fortsättning på »den af Oss under den 28 oktober 1797 vidtagne nådiga anstalt, att genom en förnyad instruktion för Wårt Collegium medicum och et serskildt Reglemente för den Chirurgiske undervisningen, försätta Medicinalverket i Wårt Rike uti et emot dess angelägna föremål tilbörligen svarande skick», och som rättesnöre »för Apothekarevetenskapens grundeliga lärande och säkra utövning» samt »med afseende å hvad såväl 1688 års medicinalordningar som senare härutinnan gjorde nådiga författningar innehålla.»

Ordet »senare» tyder på, att författningar av äldre datum än 1688 redan år 1799 ansågos upphävda, något som ju också förefaller helt naturligt, då 1688 års medicinalordningar ju rimligtvis innehålla allt, som ansågs behöfligt. Om den lagliga giltigheten av 1688 års förordning, i Kungl. Maj:ts förslag upphävd, borde man alltså icke behöva tvista. Lika tydligt borde det vara, att 1799 års reglemente avser att

upphäva 1688 års medicinalordningar och 1698 års resolution i vad de angå apotekareyrket och rättigheten att utöva detta. Det förefaller alltså till och med tvivelaktigt, huruvida verkligen den så kallade »gällande apoteksvarustadga» av 1688 och 1698 verkligen är gällande, ty en uppfattning att sagda stadga är gällande förutsätter, att den icke anses tillhöra apotekaryrket eller sådant som angår rättigheten att utöva apotekaryrket.

Man har insinuerat, att det icke är lojala intressen, som åstadkommit dessa gamla författningars återupplivande, och säkert är, att deras återopande åstadkommit ofantligt mycken olycka och oreda. Efter utfärdandet av en apoteksvarustadga lär det icke kunna finnas någon förnuftig mening med bibehållandet av dessa gamla författningar, som äro de snart sagt äldsta man finner i gängse laghandböcker, utan den förtjänsten måste ovillkorligen den nya författningen få, att göra slut på dessa gamla författningar och från dem härstammande oreda.

Angående sätten för realiserandet av motionens tanke torde det enklaste vara, att giva författningen följande avslutning: »Genom denna stadga upphävas slutgiltigt följande nådiga författningar: Kungl. Maj:ts etc.»

På grund av det sagda får jag yrka en sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag, att 1600-talets apoteks författningar måtte bli slutgiltigt upphävida, och således anhålla,

att Riksdagen måtte föreslå följande lydelse på det efter § 21 följande stycket:

»Genom denna stadga upphävas slutgiltigt följande nådiga författningar: »Kongl. Maj:ts förnyade privilegium för apotekare-societeten uti Sverige och dess underliggande provinser emot de af qvacksalfvare och andre slike inritade missbruk», den 28 juni 1683, »Kongl. Maj:ts Medicinal-ordningar af den 30 oktober 1688, eller privilegier, som Kongl. Maj:t förunnat Collegium Medicum», samt »Kongl. Maj:ts Resolution och förklaring den 1 augusti 1698, angående några mål beträffande Collegium Medicum, apotekaresocieteten och barberareämbetet.»

Stockholm den 29 april 1913.

E. F. Hellberg

i Lycksele.